

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
 ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ
 ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

CA P V T I

Apologia Socratis in his libris suscepta atque instituta ita dispensata fuit a Xenophonte, ut in primo hoc capite primo accusatorum crimini respondens doceret, quid Socrates de uniuersa deorum natura, rerum diuinarum pretio et patriorum deorum religionisque ciuilibus cultu senserit. Demonstratur igitur, Socratem neque contemptorem patriorum deorum neque nouorum auctorem fuisse, quod primum ille sacra et publica et priuata fecerit. Deinde et ipse diuinatione sit usus et aliis utendum suaserit in rebus obscuris. Tum nunquam quicquam dixerit feceritque, quod ad deos contemnendos valeret. Quare vulgari philosophorum more relicto digladiantium inter se de rebus diuinis, h. e. physicis, quas nec intelligi nec fieri posse ab hominibus statuerit, omnem operam et industriam collocarit in rebus humanis tradendis et commendandis. Denique iusiurandum sancte seruauit, ratus, deos nosse omnia, ubique adesse et consulere hominibus.

Πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι δήποτε λόγοις Ἀθηναίους ἐπεισαν οἱ γραψάμενοι Σωκράτην, ὡς ἄξιός εἴη θανάτου τῇ πόλει. ἡ μὲν γὰρ γραφή κατ' αὐτῶν

[Ἀπομνημονευμάτων] Libros uocat Gellius XIV, 3, quos dictorum atque factorum Socratis commentarios composuit Xenophon. Ciceroni de N. D. I, 12 citatur Xenophon in iis, quae a Socrate dicta retulit. Graecis ἀπομνημονεύματα, rarius dicuntur ὑπομνημονεύματα [Moeridi p. 164 ὑπομνήματα; L.]: Xenoph. Mem.

ἠθικά ἀπομνημονεύματα Diogeni Laërt. III, 34: ἀποφθέγματα Σωκράτους in scholiis Mf. in. Aristid.: secundum Theonem in Progymn. 5. ἀπομνημόνευμα πράξις ἐστὶν ἢ λόγος βιωφελής. Ipse Xenophon in Err. Socr. 18, πεποίημαι δέ τινα ἀπομνημονεύματα Σωκράτους: hoc commentarios missurum se scribit

Δ

εκαπτή